

NUNCA MÁIS

(Crónica alternativa)

Digo que tamén estiven, como tantas e tantos, en Compostela, nun chuvento primeiro de decembro do dous mil dous despois de Cristo ... ou despois do cristo, tanto ten, cando a catástrofe do petroleiro pirata "Prestige" planeou como un voitre sobre milleiros de fogares e o piche venenoso enviado pola incompetencia engominada enseñoreou visgosamente furnas e praias, portos e cons.

Sabede que en Compostela ese día houbo

un mar de xente
un mar de bandeiras
un mar de gorxas
cantando entrelazadas

por un futuro de mar limpo
por un soño de mar próspero
por un desexo de mar recuperado
que se desatou entre nós e resoou
coa forza imparábel dos salseiros.

Fun un máis na maré humana que inundou as rúas e raíces dunha Compostela máis acuática do que nunca, cidade con corazón de aldea vella e pedra salgada.

Levei mollado o rostro pola chuvia.

Levei o corazón empapado en salitre.

Estou convencido agora de que nen todo o chapapote do mundo sería quen de afogar este aceno solidario que vivemos, a raiba que nos convocou e uniu en incríbel ardora colectiva.

Foi no primeiro de decembro do dous mil dous en Compostela, mentres o fuel-oil mesturado con sartas de mentiras ameazaba con inundar a nosa vida, cando imbéciles e escuros teimaban sen éxito en converter este noso indignado pobo nunha grea humillada e pobre, resignada para sempre.